

Kính thưa Thầy và các Thầy Cô!

Chúng con xin phép chia sẻ một số nội dung chính mà chúng con ghi chép trong bài Thầy Vọng Tây giảng từ 4h50' đến 6h00' sáng thứ Bảy ngày 01/01/2022.

NỘI DUNG HỌC TẬP ĐỀ TÀI 751

PHẬT LÀ CHÍNH TÔI, PHẬT CŨNG LÀ CHÍNH BẠN, PHẬT CŨNG CHÍNH LÀ ANH ẤY

Tất cả chúng sanh đều là Phật, nhưng vì vọng tưởng, phân biệt, chấp trước nên Phật tánh đó bị vùi lấp rất sâu dày, cần phải hồi phục, khơi dậy. Muốn hồi phục, khơi dậy Phật tánh thì cần phải tiếp nhận giáo dục của Phật Đà. Người ta nghĩ rằng học Phật là mê tín. Chúng ta không nên trách thế gian này vì nhiều người học Phật một cách mê tín, hồ đồ, làm ra biểu pháp sai khiến cho mọi người hiểu sai. Cái sai đó chưa dừng lại mà vẫn tiếp tục tiếp diễn.

Người ta chỉ làm ra vẻ bề ngoài, trên hình tướng là làm việc tốt nhưng thật ra chỉ làm vì danh vì lợi, vì cái của ta, vì con của ta, nhà của ta, địa vị của ta... Thí dụ đơn giản: Nhà người ta con cái chưa ngoan, vợ chồng lục đục nhưng chúng ta không nghĩ tới, hoặc chỉ nghĩ thoáng qua. Con cái nhà mình chưa ngoan, vợ chồng mình lục đục thì mình lo lắng, nghĩ đủ mọi cách để giải quyết. Đó là thực tế. Đó không phải là mua danh mua lợi hay sao? Họ đổi những cái thuận tịnh, thuận thiện, là công đức để vượt thoát sanh tử, để đổi thành phước báu hưởng ở đường súc sanh, ngựa quý. Đó là đem của báu vô giá, đem của báu ngàn vàng đổi lấy cục đường, đổi lấy cái kẹo. Việc này chúng ta phải tư duy thì mới nhận ra. Tưởng chừng học Phật là tiếp nhận sự giác ngộ, phá mê khai ngộ, chuyển phàm thành Thánh nhưng người ta càng học càng mê sâu hơn.

Hôm qua tôi nói chuyện với một người: *“Con thử nghĩ xem! Hiện nay có biết bao nhiêu người không hạnh phúc, gia đình không hạnh phúc vì người ta không học Phật, không học chuẩn mực làm người. Điều quan trọng nhất là người phụ nữ không học nữ đức, không học đức hạnh của người nữ. Họ ly dị thì sao? Phật còn có “tam năng” và “tam bất năng”, Phật còn có cái không làm được, vậy thì mình là ai mà mình cưỡng cầu? Chúng ta chấp trước. Chúng ta thấy gia đình mình không hạnh phúc, thấy sự hư hỏng của con cái mình thì cũng phải thấy sự không hạnh phúc của gia đình khác, cũng phải thấy sự bất trị của con cái người khác. Vậy thì mới đúng!”*

Cái thấy cái nhìn của Phật Bồ Tát không có bờ mé, không dính mắc, không bó hẹp ở cái riêng ta. Chúng ta là chúng sanh vì thấy cái riêng ta quá nhiều. Quả vị thấp nhất trong nhà Phật là Bồ Tát Tu Đà Hoàn, đã là hoàn toàn vô ngã. Chúng ta muốn làm Phật Bồ Tát nhưng ngã chấp, ngã sở, cái ta và cái của ta ngày càng lớn dần thì chừng nào mới có thể thành Phật, thành Bồ Tát? Chúng ta học Phật nhưng không làm ra được biểu pháp tốt, lại còn làm ra biểu pháp xấu. Ví dụ chúng ta tham gia lớp học online với thái độ không nghiêm túc, chúng ta tắt camera để không ai thấy mình nên người thì vừa học vừa ngủ gật, người thì vừa học vừa qua loa. Chúng ta đừng

quên chính mình biết rõ mình, tự tánh của mình là Phật, những sự ỡm ờ qua loa khiến cho Phật tánh của mình bị hoen ố, khó mà hiển lộ. Chưa nói là Chư Phật mười phương đều nhìn thấy khởi tâm động niệm của chúng sanh.

Hàng ngày, nếu các vị không nhìn thấy tôi ở trên Zoom lúc 4h30' sáng, không thấy tôi mở màn hình lúc 4h50' sáng thì các vị có thấy lạ không? Hoặc lúc có lúc không thì cũng là thấy lạ rồi đấy! Mọi người sẽ nghĩ: *“Thầy nói thì hay mà làm thì lúc có lúc không, lúc sớm lúc muộn!”*. Nếu một bữa thì không sao, nếu hai ba bữa thì trở thành bất thường. Từ việc nhỏ đến việc lớn, chúng ta đều phải làm ra biểu pháp cho chúng sanh, chứ không nên chỉ nghe cho hay. Phật dạy: **“*Học vi nhân sư, hành vi thế phạm*”**, học để làm Thầy người, học để làm chuẩn mực cho người.

Phật Thích Ca Mâu Ni, Phật A Di Đà là những vị Phật đã thành. Chúng ta là Phật chưa thành. Muốn thành Phật thì chúng ta phải học Phật, phải làm theo những gì Phật đã dạy, đã làm, nếu không thì suốt cuộc đời này chúng ta chỉ ngưỡng mộ những vị Phật ở bên ngoài. Ngoài tâm không có Phật. Muốn tương ứng với Phật thì phải từ chính nơi tâm của mình, phải hồi phục lại tự tánh thanh tịnh của chính mình. Tường chừng học Phật là làm việc gì đó lớn lao, khó khăn, nhưng chỉ cần từ chính nội tâm của mình. Nội tâm của mình giống như một ngôi nhà lâu ngày không được quét dọn nên có nhiều rác bẩn, cần phải quét dọn cho thật sạch. *“Rác bẩn”* là những tập khí của chính mình. Chúng ta phải *“quét dọn”* cho thật sạch những *“rác bẩn”* đó, không để tập khí trá hình, ẩn nấp dưới mọi hình thức. Vậy thì chúng ta mới khơi dậy được vị Phật ở trong chính mình.

Tập khí là tự tư tự lợi, danh vọng lợi dưỡng, hưởng thụ năm dục sáu trần, tham sân si mạn. Lo đối trị với 16 tập khí này không dễ. Những tập khí này có muôn hình vạn trạng khác nhau. Nhiều người hiểu sai về *“năm dục sáu trần”*. Người ta cho rằng đi tiệm cắt tóc là lãng phí nên tự mình cắt tóc cho mình nhưng họ lại hoang phí ở chỗ khác. Hòa Thượng đi đến nhiều nước trên thế giới, Ngài ở khách sạn năm sao là do Phật tử ở đó sắp xếp bởi vì ở nơi đó an ninh tuyệt đối. Người nổi tiếng của một quốc gia khác đến quốc gia của chúng ta thì chúng ta phải có trách nhiệm bảo vệ họ. Nếu Hòa Thượng ra gốc thông ở thì gây phiền phức cho họ. Tôi đến nhà một người bạn, họ muốn mời ăn pizza thì tôi tùy thuận theo. Phật pháp ở thế gian không làm hồng thế gian pháp. **Hàng ngày chúng ta lo đối trị với 16 tập khí của chính mình, hạn chế đến mức thấp nhất thì tự tánh thanh tịnh hiển lộ, trí tuệ hiển lộ. Khi tự tánh, trí tuệ hiển lộ rồi thì chính là diệu dụng của Phật tính đang hiển lộ.**

Hòa Thượng nói: *“Tất cả chúng sanh vốn dĩ là Phật. Nhà khoa học, nhà triết học, nhà tư tưởng, tất cả đều là Phật, ai cũng là Phật. Phật là minh tâm kiến tánh. Chúng ta hiện tại tâm thì không sáng (tâm không minh), tánh thì không thấy (tánh không kiến), “tâm giả bất minh, tánh giả bất kiến”, gọi là mê hoặc điên đảo. Trong sự mê hoặc điên đảo vẫn có Phật tánh. Chúng ta làm cho sự mê hoặc điên đảo ngày càng ít đi thì đó chính là học Phật. Đến lúc chúng ta có thể buông xuống hoàn toàn vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì chúng ta liền thành Phật”*.

Chỉ cần buông xuống một chút thì đức năng, diệu dụng của Phật tánh đã hiển lộ. Có người nói với tôi: “*Con mới chỉ học được 214 bộ chữ Hán mà con cảm thấy tâm con sáng ra, làm mọi việc tốt hơn bình thường*”. Đơn giản là vì trước đó tâm họ láu láu, hấp tấp, vội vàng. Còn bây giờ tâm định lại, ngồi viết một chữ 5 phút, 10 phút, rồi kiên nhẫn viết một chữ 20 phút, thì tự nhiên tâm sẽ định lại. Chỉ cần tâm định lại một chút thì đã có diệu dụng rồi. Nếu tâm định lại sâu hơn, cao hơn thì diệu dụng càng lớn hơn. Khi diệu dụng, đức năng của Phật tánh hiển lộ thì chúng ta làm tốt mọi việc, tốt hơn bình thường rất nhiều.

Chúng ta cứ đi ngưỡng mộ người khác mà không biết là trong chúng ta có đầy đủ, không thiếu thứ gì. Chúng ta chỉ thiếu một thứ, đó là lòng nhẫn nại. Trong “*Pháp Sư Tịnh Không Gia Ngôn Lục*”, Hòa Thượng nói: “*Chúng ta làm được Bồ Thái, Trì Giới, nhưng không vượt qua được Nhẫn Nhục*”. Chúng ta vượt qua được các tầng lầu Bồ Thái, Trì Giới, nhưng không vượt qua được tầng thứ ba là Nhẫn Nhục thì làm sao lên được đến tầng thứ tư.

Hòa Thượng nói: “*Khi nào bạn buông bỏ được vọng tưởng, phân biệt, chấp trước thì bạn lập tức thành Phật. Bạn rõ ràng tường tận chân tướng của vũ trụ nhân sanh. Đạo lý là như vậy. Thích Ca Mâu Ni Phật dạy chúng ta buông xả. Chúng ta buông xả được thì thành Phật. Sáu căn tiếp xúc với năm dục sáu trần nhưng không khởi tâm, không phân biệt, không chấp trước thì thành Phật*”. Minh hiểu đạo lý này rồi mình sẽ hạn chế nó, chưa thể thành Phật thì đức năng sẽ hiển lộ. Khi diệu dụng, đức năng hiển lộ thì những việc bình thường mình vẫn làm sẽ làm được tốt hơn.

Hòa Thượng nói: “*Không khởi tâm, không động niệm, không phân biệt, không chấp trước thì đó là bình đẳng*”. Chỉ cần khởi niệm thì trong ý niệm đó đã là phân biệt chấp trước, đã chướng ngại tâm thanh tịnh của chúng ta rồi. Niệm Phật là để không niệm thứ khác, chứ không phải là vừa niệm Phật vừa niệm thứ khác. Chúng ta miệng thì niệm Phật, nhưng tâm thì niệm phân biệt, niệm vọng tưởng, niệm chấp trước. Vậy thì tâm không thể thanh tịnh, không thể bình đẳng.

Hòa Thượng lại nói: “*Tâm thanh tịnh bình đẳng thì hiện tượng sanh ra là Thế giới Cực Lạc. Tâm phân biệt, vọng tưởng, chấp trước thì hiện tượng sanh ra là sáu cõi luân hồi. Do đây có thể biết, chúng ta thể hội được giáo dục Thánh Hiền là điều vô cùng quan trọng. Giáo dục thù thắng nhất, viên mãn nhất là giáo dục của Phật Đà. Giáo dục của Phật Đà là giáo dục sự giác ngộ, giáo dục sự phản tỉnh, giáo dục sự tỉnh thức*”. Tỉnh thức là chúng ta phải nhận ra được, không còn mê trong đó, không còn phạm sai lầm. Nếu chúng ta cứ ở trong sự sai lầm, sai lầm rồi mới nhận ra, như vậy thì đã quá muộn. Giáo dục của Phật Đà “*chuyển ác thành thiện, chuyển mê thành ngộ, chuyển phàm thành Thánh*”. Chúng ta chưa làm thiện, cứ làm ác, không ngộ cứ mê thì làm sao có thể “*chuyển phàm thành Thánh*”. Điều này rất vi tế.

Chúng ta nói: “*Tôi không cầu danh, không cầu lợi*”. Thực tế thì chúng ta không cầu danh lợi nhỏ, nhưng khi gặp danh lợi lớn thì chúng ta động tâm. Chúng ta phải “*cài đặt chế độ*” buông xả, dù ở mức độ nào cũng phải buông xả. Tôi rất ấn tượng một câu trong “*Kinh Sám Hối*”: “*Hôm nay con phát tâm không vì quả báo Trời*

Người, không vì quả báo Thanh Văn, Duyên Giác, Bồ Tát. Con phát tâm vì quả vị Phật, Chánh Đẳng Chánh Giác”.

Có người muốn học chữ Hán, hỏi tôi giá tiền để mua sách. Tôi cho sách, tặng sách chứ không bán sách cho nên sách không có giá. Đối với sự buông xả ở thế nhân, chúng ta buông xả sạch sành sanh. Dù người ta tặng tòa nhà nghìn tỉ chúng ta cũng không nhận. Dù Vua trời Đế Thích cho chúng ta nửa cung trời Đao Lợi chúng ta cũng phải xả. Hòa Thượng nói: *“Không cần nói đến nửa cung trời Đế Thích! Chỉ cần một chút danh, một chút lợi đã khiến bạn động tâm thì làm sao có tâm thanh tịnh?”*. Bạn có giá trị đạo đức đến đâu? Người quân tử dù không học Phật nhưng thấy lợi không màng, thấy khó thì dấn thân vào. Trong những tấm gương đức hạnh Việt Nam, có câu chuyện về Ngài Phạm Ngũ Lão vì đang mãi lo nghĩ việc nước mà khi nhà Vua đi qua cũng không biết, nên đã không tránh đường cho Vua đi. Ngài bị quân lính dùng giáo nhọn đâm vào đùi đến chảy máu vậy mà Ngài cũng không nhận ra. Chỉ toàn tâm toàn ý lo nghĩ việc nước thôi mà đã không biết gì đến hoàn cảnh xung quanh nữa, nếu người đó mà tu Phật thì chắc chắn sẽ thành Phật.

Người ngày nay nghe đến chữ **“Phật Đà”** thì cho rằng đây là tôn giáo, đây là mê tín. *“Tôn giáo”* là ý lại, mong cầu sự che chở, ban phước của bề trên. *“Mê tín”* là làm việc không có đạo lý, không rõ ràng. Hòa Thượng nói: *“Phật Đà là ai? Phật Đà là chính mình, Phật Đà là tự tánh. Danh từ Phật Đà là từ tiếng Phạn, dịch ra là trí tuệ, là giác ngộ. Phật Đà là giác ngộ. Tông chỉ của Phật Đà là phá mê khai ngộ, chuyển phàm thành Thánh. Thích Ca Mâu Ni Phật, A Di Đà Phật là từ nơi tâm thanh tịnh của ta mà hiện ra, từ nơi tự tánh Giác của ta mà hiện ra. Cho nên chân thật giác ngộ rồi thì không một Pháp nào không là chính mình, chính mình là tất cả, mà tất cả là chính mình”*.

Ngài Lục Tổ Huệ Năng nói:

“Nào ngờ tự tánh vốn sẵn đầy đủ.

Nào ngờ tự tánh năng sanh vạn pháp”. Tự tánh của chúng ta vốn có sẵn đầy đủ mọi năng lực, đức năng.

Hòa Thượng nói: *“Tuy có rất nhiều người học Phật nhưng họ không biết Phật là gì. Khi nói đến Phật thì họ cho rằng Phật là Thích Ca Mâu Ni Phật, là A Di Đà Phật”*. Đó là những vị Phật đã thành. Các Ngài đến để đánh thức chúng ta, nhắc nhở chúng ta đều có tánh Phật, đều có thể thành Phật. Không phải nhắc đến Thích Ca Mâu Ni Phật, nhắc đến A Di Đà Phật là nhắc đến sự van xin.

Hoà Thượng nói: *“Nếu đã tường tận rồi, hiểu rõ rồi thì Phật là chính tôi, Phật cũng là chính bạn, Phật cũng chính là anh ấy. Tất cả chúng sinh đều là Phật”*.

Đáng nhẽ học Phật thì phải sáng suốt hơn, nhưng chúng ta học Phật lại hồ đồ hơn, vẫn dính mắc vào tập khí phiền não, vậy thì đến khi nào chúng ta mới thành Phật? Chúng ta phải nhận biết rõ ràng tường tận: Đây là ba đường ác, đây là ba đường thiện, đây là cảnh giới của Phật Bồ Tát.

Nam Mô A Di Đà Phật

Chúng con xin tùy hỷ công đức của Thầy và tất cả các Thầy Cô!

Nội dung chúng con ghi chép lời giảng của Thầy còn lộn xộn, còn nhiều sai lầm và thiếu sót. Kính mong Thầy và các Thầy Cô lượng thứ, chỉ bảo và đóng góp ý kiến để tài liệu học tập mang lại lợi ích cho mọi người!

Chúng con chân thành cảm ơn!